

Rekvieň za ministra Jana Masaryka

Máme v cizině krajany-diplomaty.

Ve středu dne 14. t. m. uspořádal Klub Čs. ústavu zahraničního v Praze ve Smetanově síni Obecního domu pod záštitou presidenta CSR dr. E. Beneše smuteční večer na paměť svého čestného předsedy a zakládajícího člena dr. h. c. Jana Masaryka. Po hymnách učinil projev předseda zahraničního výboru sněmovny Vilém Nový, který mimo jiné pravil: »Jan Masaryk byl dobrým přítelem všech našich lidí, kteří založili své domovy v cizině — a oni byli také přáteli jeho. Viděli jsme zde doma Jana Masaryka při práci, viděli jsme, jak měl náš lid rád a jak také oblíben a milován našim lidem. Ale mnozí z nás měli příležitost vidět Masaryka i v cizině a poznat, čím Masaryk pro statisíce našich krajanů v zámoří byl.

Masaryk nikdy nezapomínal, že kus našeho národního těla žije a dýchá v daleké cizině. Ve statisících pracujících lidech, kteří si v cizím prostředí dovedli zachovat jazyk, národní vědomí a hrdost, v těch viděl Masaryk věrné syny našeho národa, tak k nim mluvil a proto mu oni tak dobře rozuměli.

Proč u příležitosti dnešního dne čs. zahraničí skládáme svůj hold mrtvému příteli našich zahraničních krajanů, jehož odkaz je však stále živý, k němuž se my hlásíme a v němž chceme i pokračovat. Neboť Masaryk — to znamená jít s lidem a zůstat mu za každých okolností věren! To znamená dále nezpronevřit se naší národní a státní věci ani v cizím prostředí, mnohdy nám tak nepříznivém! To znamená, pokládat každého poctivého Čecha a Slováka, jehož vítr zavál za moře do daleké ciziny, za svého člověka, hlásit se k němu, pomáhat mu a utužovat s ním pouto rodné krve a jazyka!

Jsmě vděční všem těm tisícům nejmenovaných krajanů v daleké cizině, kteří ve dnech naší vládní krise, to jest ve chvíli, kdy cizí zlé síly rozpoutaly zášť proti naší zemi a jejím po-

krokovým rádnům, hájily v cizině naši věc, naši domovinu, náš lid a jeho vládu. **Můžeme být hrdí na to, že ve chvílích, kdy se v cizině dalo zlákat a koupit několik nečestných profesionálních diplomatů — zůstalo nám tam statisíce věrných Čechů a Slováků, kteří neznadili a pochopili, kde je jejich místo a jaká je jejich povinnost.**

Jsmě šťastni, že máme v cizině takové diplomaty,

kterí v závodech, v dílnách a na polích pracují mezi americkým, kanadským, britským, francouzským a jiným lidem, a kteří před ním dovedli obhájit naši spravedlivou věc a kteří naši republice dovedli takto získat miliony přátel.

Naproti tomu je před všemi českými i slovenskými lidmi v daleké cizině veliká povinnost: Povinnost postarat se o to, aby všude, ve všech zemích byla vytvořena pevná jednota našich krajanů, podporující náš lidové demokratický řád a vládu Klementa Gottwalda. Touto cestou nejlépe naši krajané v cizině dokáží svou věrnost našemu národu a státu.

V sedmý den Masarykova dne zahraničí posíláme své vřelé bratrské pozdravy všem Čechům a Slovákům, rozsetým v různých koutcích zeměkoule. Připomínáme jim, že jsme si vědomi svých závazků k nim, ale očekáváme také, že oni čestně splní své závazky, které mají k své mateřské zemi a k jejímu rodnému lidu.

Na programu bylo Verdiho «Requiem» v podání solistů D. Tikalové, R. Hořákové, Blachuta a Hakena a orchestru FOK s dirigentem Smetáčkem. Pietní ráz byl zdůrazněn tím, že se po skončení programu umělcům netleskalo. ČÚZ vydal k smutečnímu večeru zvláštní program s projevy min. předs. K. Gottwalda a min. zahraničí V. Clementise nad rakvi zesnulého.